

*Jan
Zahradníček
Dům
Strach*

Dům Strach

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.ivysehrad.cz
www.albatrosmedia.cz

Jan Zahradníček

Dům Strach – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Vyšehrad

Jan Zahradníček Dům Strach

Jan Zahradníček

Dům Strach

VYŠEHRA D

© dědicové, 2015

ISBN tištěné verze 978-80-7429-526-3

ISBN e-knihy 978-80-7601-311-7 (1. zveřejnění, 2020)

*Jakým jak vyjádřiti tvůj jásot,
zvěstovateli rozbřesků, jenž sis vybral
tuto ulici, tento dům naproti mému oknu,
jež kalně mžourá
napodobujíc den a noc.*

*Zní kloakové povrkávání harmonik.
Zní vrískot činžáků, jež plivají chodce a zas je lížou.
Ale jen ty, tvůj chvalozpěv započatý už v ráji
proniká tmou, jež drtí mne
k podobě červa leda,
ten chuchvalec žalu, chrchel z úst Molochových.*

*A zatímco venku s hedvábnou vláčností
přelévají se vlny trav, réva kvete,
a zatímco proud modliteb k nebesům stoupá
a u přátel smutno, kam zmizel jsem,
ty říkáš mi, že je radost, jež nepřestává.
Abych se nebál, je radost, jež nepřestává.
A já slzami zalit zas oddychuji, dík vzdávám.
Dík vzdávám vzpomínaje dětátek očí tak nezálužných
v psí potměšilosti špehýrek
a dveří bez kliky.*

Pohrávají si se mnou jak kočka s myší.

Sbohem, má ženo, a sbohem, vy doma.

Je radost, je radost, je radost

i tady dole, kde žal světa dno má.

I mezi tím smutným nábytkem vězeňským

ze dřeva getsemanského.

Řeknou, že život a opravdu
svírá to srdce,
když celé dopoledne počítám součky na podlaze
žalářní
a v jejich tvarech si hledám podobu pejska třeba,
jenž cosi chytá
nebo koníka s hřívou vlající.

A zatím kus dále přes několik domů
můj synáček s matkou jdou sousední ulicí.
Očima ještě v ráji
nechápe, proč jsem tak nakvap odcházel
onehdy ráno, když pro mne přišli ti cizí lidé.
Proč maminka plakala.
Nechápe, vzpomíná si. Jej také tak nakvap odvezli.
Jednou večer. Proud prsty mu popálil.
Zrovna na Bílou sobotu večer, když jsem odešel
na Vzkříšení.
A zrovna když ve vůni hyacintů kněz obrácen
zdvíhal Hostii
a poprvé toho hrozného roku zazněl zpěv Aleluja,
jemu doma
hořely prsty plamenem,
žaláře byly v provozu, mé zatčení přicházelo.

Smiluj se nad námi!

*Nikdy si vyčítat nepřestanu svou slepotu strašlivou.
Nikdy také bez slávy Zmrtvýchvstání, bez té veliké
slávy Zmrtvýchvstání
bych si nevěděl rady s tím žalem žalárním
nebo proč dítě bolest má...*

*Ted' ale jdou. Ohlížejí se, doufají, přece snad.
Je to jen o naději lehčí, než kdybych mrtev byl.
O naději tak nesnadnou
v té ulici naoko bezstarostné, však smutné skutečně,
kde s očima zavázanýma lidé jdou.
A každou chvíli někdo se popálí
a někdo zmizí...*

*Ted' ale mříž mezi námi. A jako slza
jako slza šílenství na řasách krále Leara
tak osamělá v té chvíli je bolest má,
když sedím a počítám součky na podlaze žalární,
co zatím kus dále přes několik domů
můj synáček s matkou jdou červnovou ulicí.*

*Z polí už dýchá chlebný van. Růže kvetou
a já letos ani narok ani napřesrok možná
se neshledám s nimi.*

*Mezi jiným čtu také v psaní tvém,
že v oknech už kvetou petúnie
a filodendron list vyráží za listem.*

*Bude krásně k večeru na balkoně
vysoko nad městem básní mých,
zatímco slunce přechází po zácloně.*

*Oči zavírám, vidět nechci.
Jiný teď úděl já přiřčen mám
zde dole – hluboko pod ulicí.*

*Miliony očí jsou v této chvíli,
jež spatřit by chtěly a nespatří,
co násilím od nich odloučili...*

*Prostřednost pekel ohavnější zde hubí nás.
Zuby nehty já naděje držím se.
Věř mi. Tma přejde. K vám vrátím se zas.*

*Ve dvě hodiny v noci vlak z Brna vyjíždí.
Slyším jeho vzdalující se dusot, vzduch čistý je.
Večerní bouře přešla a tráva a obilí mokré voní opojně
podél trati,
jíž vlak ujíždí nechávaje za sebou domy plné spících
a město v temnotách.*

*Ruce bezvládně pohozené
spí, převracejí se, spí, stenají jako pod lisem,
nežli napolo proberou se a s očima dokořán
naslouchají
jako já z hlubin žaláře svého a nemocní v nemocnicích
nesmírné noci červencové s hvězdami velkými
nad úrodou dozrávající,
nad tichem cest a návsí.*

*Mezitím vzdaluje se vlak s nákladem cestujících.
Odjíždějí neznámo kam, starost jim z očí hledí.
Však nastává neděle, továrny budou stát, zavřeno
v kancelářích.*

*Soud řízení na den odkládá... Tak s úlevou uléhají
spáči v postelích, na lavicích vlaků a po žalářích,
všichni tak stejní v té bezbrannosti své,
v té potřebě útěchy, v té potřebě slitování.*